

A Pesti Központi Kerületi Bíróság Budapesten, 2025. január 15-én – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

v é g z é s t.

A bíróság a személyes adattal visszaélés vétsége miatt [REDACTED] ellen indult büntetőügyben az Alkotmánybíróságnak a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 227. § (3) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló eljárásról és az Alkotmánybírósággal a büntetőeljárás

f e l f ü g g e s z t i.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[REDACTED] pótmagánvádló a jogi képviselői, [REDACTED] ügyvédek útján a 2023. április 21-én kelt és a Budapesti VIII. Kerületi Ügyészséghez 2023. április 24-én érkezett vádindítványában a Btk. 219. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző személyes adattal visszaélés vétségével vádolja [REDACTED]. A kerületi ügyészség a vádindítványt 2023. április 27-én továbbította a bírósághoz.

A vádindítvány tényállása szerint [REDACTED] vádlott a [REDACTED] című internetes újságban 2022. március 6-án 19 órakor megjelent [REDACTED]

[REDACTED] című újságcikkében idézte a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróságon 16.P.XIII.20.608/2020. számon házasság felbontása iránt indult perben beszerzett igazságügyi pszichológus szakértői véleményből a pótmagánvádló által a munkájával kapcsolatban elmondottakat. Ennek értelmében a pótmagánvádló a pszichológus szakértőnek a szakértői vizsgálatok akként nyilatkozott, hogy a politikai pályára lépve sikereket ért el, mivel az önkormányzati választásokon három polgármesternek is részt vett a szakmai stábjának a vezetésében. A pszichológus szakértői vizsgálatok [REDACTED] pótmagánvádló részletezte, hogy a választási kampány során sajtómegjelenésekben segített a jelölteknek, videókat gyártott, amelyek sikeresek voltak, mivel öt választásból ötöt megnyert, az általa támogatott jelöltek mind polgármesterek lettek. [REDACTED] ezen szakértői vizsgálat során azt is elmondta, hogy a szakvélemény készítésekor jobban keresett, mint valaha, mivel az [REDACTED] önkormányzat a legkomplexebb csomagot rendeli meg tőle és az általa felügyelt cégektől, továbbá [REDACTED] polgármesterének is tanácsadóként dolgozik, valamint a [REDACTED] kerületi polgármestert is felhívta. A cikkből nem derül ki, hogy ezen állításokat [REDACTED] pótmagánvádló egy pszichológus szakértői vizsgálat keretében mondta el, hanem a cikk szerzője akként összegzi a fentiek, hogy [REDACTED]

A pótmagánvádló a vádindítványban továbbá utalt arra is, hogy a fentiekben hivatkozott peres eljárás tárgyalásáról a bíróság a nyilvánosságot kizárta, a tárgyaláson kizárólag a peres felek és jogi képviselőik voltak jelen, a hivatkozott szakvéleményt pedig sem [REDACTED] sem a jogi képviselője nem adták ki harmadik személyek részére. A pótmagánvádló a vádindítványban egyúttal azt is kifejtette, hogy ezen újságcikkben megjelent nyilatkozatára a későbbiekben más írások is hivatkoztak, arra egy átfogó lejárato kampány épült, valamint a [REDACTED] önkormányzatok a [REDACTED] tervezett együttműködéstől ezen újságcikk hatására elálltak, így a pótmagánvádlót jelentős érdeksérelem érte.

Alkotmánybíróság		
Ügyszám: III/ 0 0 3 6 4 - 0 / 2025		
Érkezett: 2025 FEBR 07.		
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☐ @	☐ EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet: 13	Kezelőiroda: [REDACTED]

A bíróság a vádindítványt a 2023. szeptember 19-én meghozott és 2023. október 17-én véglegessé vált 16.B.20.454/2023/3. számú végzésével elutasította, mivel azt a pótmagánvádló nem írta alá. A pótmagánvádló a jogi képviselője útján a vádindítványt 2023. október 3-án változatlan tartalommal, ezúttal szabályszerűen aláírva ismételten előterjesztette.

A bíróság 2024. október 11-én előkészítő ülést tartott, amelyen az ügyet tárgyalásra utalta, egyúttal a Be. 495. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel megállapította, hogy a vád tárgyává tett cselekmény a vád szerinti minősítéstől eltérően a Btk. 227. § (1) bekezdés a) és b) pontjába ütköző becsületsértés vétségének minősülhet.

*

Amennyiben a tárgyaláson lefolytatandó bizonyítási eljárás eredménye alapján a vád tárgyává tett cselekmény bizonyítást nyer, a bíróságnak vizsgálnia szükséges, hogy a cselekmény bűncselekményt valósít-e meg, és ha igen, akkor milyen bűncselekményt. A vádtól eltérő minősítés lehetősége miatt a cselekmény bizonyítottsága esetén a bíróságnak azt is meg kell vizsgálnia, hogy a vád tárgyává tett cselekmény a Btk. 227. § (1) bekezdés a) és b) pontjába ütköző becsületsértés vétségét kimeríti-e. Amennyiben a bíróság arra a következtetésre jut, hogy a vád tárgyává tett cselekmény becsületsértés vétségének minősül, a Btk. 2. § (2) bekezdésére figyelemmel vizsgálni szükséges azt is, hogy a Btk. 227. § (3) bekezdésében nevesített büntethetőséget kizáró ok megállapítható-e.

A törvényhozó 2023. június 2. napjától ugyanis a becsületsértés törvényi tényállásához kapcsolódóan a Btk. 227. § (3) bekezdésébe – egyúttal a rágalmazás törvényi tényállásához is kapcsolódóan a Btk. 226. § (3) bekezdésébe – új büntethetőséget kizáró okot iktatott be, amely akként rendelkezik, hogy nem büntetendő becsületsértés (és rágalmazás) miatt annak a cselekménye, aki az (1) bekezdésben meghatározottakat a közügyek szabad megvitatása körében sajtótermék vagy médiaszolgáltatás útján követi el, feltéve, hogy cselekménye nem irányul a sértett emberi méltóságának nyilvánvaló és súlyosan becsmérő tagadására.

A bíróság álláspontja szerint e büntethetőséget kizáró ok az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdéseiben deklarált hátrányos megkülönböztetés tilalmába ütközik.

Az Alaptörvény hivatkozott rendelkezései értelmében a törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes. Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Annak megítélése során, hogy egy norma sérti-e a hátrányos megkülönböztetés tilalmát, a bíróság álláspontja szerint elsődlegesen azt kell megvizsgálni, hogy a norma valamilyen szempontrendszer szerint homogén csoportba tartozó személyeket eltérően kezel-e egymástól.

A bíróság által alaptörvény-ellenesnek tartott Btk. 227. § (3) bekezdése a becsületsértés törvényi tényállását a sértett emberi méltóságának nyilvánvaló és súlyosan becsmérő tagadása nélkül a közügyek szabad megvitatása körében megvalósító azon elkövetők cselekményét nem tekinti veszélyesnek a társadalomra, akik a cselekményt sajtótermék vagy médiaszolgáltatás útján követik el. Ezzel szemben azok cselekményét, akik a tényállásszerű elkövetési magatartást ugyan a közügyek szabad megvitatása körében valósítják meg, ám nem sajtótermék vagy médiaszolgáltatás útján teszik ezt, hanem más módon, a jogalkotó veszélyesnek tartja a társadalomra és büntetni rendeli.

A norma szövegében a „közügyek szabad megvitatása körében” diszpozíció azon személyekre utal, akik a véleménynyilvánítás szabadságával, mint alapjoggal élve követnek el olyan cselekményt, amely a becsületsértés (vagy rágalmazás) törvényi tényállásába illeszkedik.

A véleménynyilvánítás szabadságának kitüntetett szerepe van az alapjogok rendszerében, az ugyanis az úgynevezett kommunikációs alapjogok anyajoga, ahová a szólás- és sajtószabadság mellett a művészi, irodalmi alkotás szabadságát, a tudományos alkotás és a tudományos ismeretek tanításának szabadságát vagy például a gyülekezési jogot is sorolhatjuk [Emberi jogok (szerk.: Halmai Gábor és Tóth Gábor Attila) Osiris Kiadó, Budapest 2008.; 425. oldal].

A bíróság álláspontja szerint azok az elkövetők, akik a közügyek szabad megvitatása körében sajtótermék vagy médiaszolgáltatás útján valósítják meg a becsületsértés törvényi tényállását, a véleménynyilvánítási jogukat gyakorolják csakúgy, mint azok, akik ugyanezen cselekményt például a gyülekezési jogukkal élve egy választási gyűlésen, adott esetben több tízezer ember előtt, szóban követik el. Azonban a jogalkotó álláspontja szerint a büntetőjogi védelem szempontjából indokolt külön homogén csoportként kezelni azokat az elkövetőket, akik a tényállásszerű magatartást sajtótermék vagy médiaszolgáltatás útján valósítják meg, és egy másik homogén csoportot alkotnak azok az elkövetők, akik e cselekményeket más módon követik el. Másképpen fogalmazva a jogalkotó különbséget tesz az egyébként a véleménynyilvánítás szabadságát gyakorló, bűncselekmény törvényi tényállását megvalósító személyek között a tekintetben, hogy e cselekményüket az elkövetők milyen módon valósítják meg. Aki a sajtó útján teszi ezt, az nem büntethető, ezzel szemben, aki szintén a közügyek megvitatása körében, azonban példának okáért egy tüntetésen vagy egy választási gyűlésen, esetleg egy lakossági fórumon valósítja meg ugyanezt a bűncselekményt, az a tette miatt büntetendő. Összegezve tehát a fentieket ezen utóbbi csoport az Alaptörvény IX. cikkében nevesített véleménynyilvánítás szabadságával szűkebb körben élhet, mint az előbbi, a tevékenységét a sajtó útján kifejtő csoport.

A bíróság álláspontja szerint nincs ésszerű, tehát objektív okokkal igazolható indoka annak, hogy a törvényhozó miért kezeli eltérően azokat az elkövetőket, akik a véleménynyilvánítási szabadságukkal a sajtó keretei között – lényegében a sajtószabadság alapján –, például egy újságcikkben élnek, mint azokat az elkövetőket, akik ezen alapjogukat nem a sajtó útján, hanem például a gyülekezési szabadáguk körében, a sajtó közreműködése nélkül, szóban gyakorolják. A bíróság nézete szerint semmivel sem jár kisebb veszéllyel a társadalomra az egyik csoport tevékenysége, mint a másiké. Másképpen fogalmazva, ha az egyik csoport tevékenységét az állam nem tekinti veszélyesnek a társadalomra, akkor érthetetlen, hogy a másik csoport ugyanilyen magatartását miért kriminalizálja. A bíróság álláspontja szerint tehát a jogalkotó különbségtétele e két csoport között ésszerű indokokkal nem igazolható, a különbségtétel önkényes, ezért a megkülönböztetés sérti az Alaptörvény XV. cikkében deklarált diszkrimináció tilalmát.

Mindezekre tekintettel a bíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 489. § (1) és (3) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 25. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint hivatalból az Alkotmánybíróság utólagos normakontroll eljárását kezdeményezte, egyúttal a büntetőeljárást felfüggesztette.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 513. § (1) bekezdés a) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. január 15.

dr. Bogdán József
bíró